

Cenový věstník MF ČR, částka 15/2006

Příloha č. 8

k výměru MF ČR č. 01/2007

URČENÉ PODMÍNKY V ŽELEZNIČNÍ

VEŘEJNÉ VNITROSTÁTNÍ PRAVIDELNÉ

OSOBNÍ DOPRAVĚ

I. Obecné podmínky

1. Regulaci formou věcně usměrňovaných cen podléhají ceny (jízdné) v 1. a 2. vozové třídě všech kategorií vlaků osobní přepravy (osobní vlaky, spěšné vlaky, rychlíky, expresy, InterCity, SuperCity atd.) a dále ceny (příplatky) uplatňované k jízdnému pro vlaky vyšší kvality (či jiné kategorie), pokud jsou uplatňovány v paušální výši.

2. Věcné usměrňování cen a určené podmínky platí pro dopravce¹⁾ provozující železniční veřejnou vnitrostátní pravidelnou osobní dopravu včetně peážní přepravy.

3. Podmínky, za nichž se výkony veřejné vnitrostátní železniční pravidelné přepravy poskytují, upravuje zákon [č. 266/1994 Sb.](#), o drahách, ve znění pozdějších předpisů, a vyhláška Ministerstva dopravy a spojů [č. 175/2000 Sb.](#), o přepravních řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu, a vyhláška [č. 241/2005 Sb.](#), o prokazatelné ztrátě a o vymezení souběžné veřejné osobní dopravy, ve znění pozdějších předpisů.

4. Regulace formou věcně usměrňovaných cen se nevztahuje na ceny za rezervaci místa a ceny za použití lůžka či lehátka.

5. Jízdné se sjedná v závislosti na tarifní vzdálenosti vyplývající z jízdního řádu, na příslušné vozové třídě a na druhu jízdného.

6. V cenách jízdného je zahrnuta daň z přidané hodnoty ve výši 5%.

7. Dopravci provozující železniční veřejnou vnitrostátní pravidelnou osobní dopravu jsou podle [§13](#) odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, povinni zpřístupnit na viditelném místě informaci o ceně včetně určených podmínek formou ceníku, vývěsky nebo jiným přiměřeným způsobem.

II. Druhy jízdného

1. **Obyčejné jízdné** je cena za přepravu cestujících ve všech vlacích osobní dopravy v 1. nebo 2. vozové třídě, kteří neuplatňují nárok na zvláštní jízdné.

2. **Zvláštní jízdné** je cena za přepravu osob uvedených v bodu 3, 4, 5 a 6 a bezplatná přeprava.

3. **Zvláštní jízdné ve výši maximálně 50 % obyčejného jízdného** je cena za přepravu

a) dětí od 6 do 15 let v 1. a 2. vozové třídě podle podmínek v části IV. článek 2.1 bod 2.,

- b) rodičů (zákonných zástupců) navštěvujících děti umístěné v ústavech sociální péče a obdobných zařízeních ve 2. vozové třídě podle podmínek v části IV. čl. 2.4 bod 1.,
- c) důchodců ve 2. vozové třídě podle podmínek v části IV. čl. 2.6.

4. Zvláštní jízdné ve výši maximálně 25 % obyčejného jízdného je cena za předpravu

- a) zdravotně postižených občanů, držitelů průkazu ZTP a ZTP/P ve 2. vozové třídě²⁾
- b) rodičů (zákonných zástupců) navštěvujících děti umístěné v ústavech sociální péče a obdobných zařízeních ve 2. vozové třídě podle podmínek stanovených v části IV. článku 2.4 bod 3.

5. Zvláštní jízdné ve výši maximálně 37,5% obyčejného jízdného je cena za přepravu žáků škol do věku 15 let ve 2. vozové třídě podle podmínek stanovených v části IV. článku 2.2.

6. Zvláštní jízdné ve výši maximálně 75% obyčejného jízdného je cena za přepravu u žáků a studentů škol ve věku od 15 let do 26 let ve 2. vozové třídě podle podmínek stanovených v části IV. článku 2.2.

III. Bezplatná přeprava

Bezplatně se přepravují:

- a) děti do 6 let v 1. a 2. vozové třídě podle podmínek v části IV. článku 2.1 bod 1.,
- b) důchodci-držitelé průkazů uvedených v části IV. článku 2.5 ve 2. vozové třídě podle podmínek uvedených v části IV. článku 2.6,
- c) představitelé státní moci a některých státních orgánů a soudci, podle zvláštního právního předpisu³⁾ v 1. a 2. vozové třídě,
- d) průvodci osob těžce postižených na zdraví, držitelů průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu²⁾ ve 2. vozové třídě.

IV. Určené podmínky

Článek 1

Jízdenky

1. Jednoduchá jízdenka v době své platnosti opravňuje k jedné jízdě po uvedené trati. Není-li na jízdence uveden směr jízdy, platí směrem nejkratším, v zaplacené vozové třídě.

2. Zpáteční jízdenka v době své platnosti opravňuje držitele k jedné cestě směrem „TAM“ a k jedné cestě směrem „ZPĚT“ po stejné přepravní cestě, ve stejné vozové třídě, stejnou kategorií vlaku. Není-li na jízdence uveden směr, platí směrem nejkratším.

3. Jízdenka jednoduchá, vydaná na tarifní vzdálenost do 50 km včetně, platí do 6.00 hodin dne následujícího po dni vyznačeném na jízdence, který je prvním dnem platnosti.

4. Jízdenka jednoduchá, vydaná na tarifní vzdálenost nad 50 km, platí do 24.00 hodin dne následujícího po dni vyznačeném na jízdence, který je prvním dnem platnosti
5. Jízdenka platí pouze, je-li jízda nastoupena v den vyznačený jako první den platnosti jízdenky a ukončena nejpozději vlakem, který podle jízdního řádu dojedete do cílové stanice před koncem platnosti jízdenky nebo před koncem platnosti průkazu, k němuž byla jízdenka za zvláštní jízdné vydána.
6. Jízdenka platná pro tarifní vzdálenost do 100 km včetně pro každý směr jízdy neumožňuje přerušit jízdu. Při jízdě na tarifní vzdálenost nad 100 km je možno po ujetí této vzdálenosti přerušit jízdu libovolně často. Doba platnosti jízdenky se přerušáním jízdy neprodlužuje.
7. Jízdné se určí za skutečnou přepravní cestu na tratích, na nichž se jízda koná.
8. Nekoná-li se jízda souvisle, např. na části přepravní cesty použije cestující jiný dopravní prostředek (např. v systému integrované dopravy), resp. spoj jiného dopravce, určí se celkové jízdné ze součtu kilometrů za jednotlivé úseky tratí příslušného dopravce, tj. do a ze styčného bodu jednotlivých dopravců.
9. Projíždí-li cestující některý úsek trati dvakrát, určí se jízdné zvlášť za úsek z nástupní stanice do stanice, z níž projíždí podruhé stejnou trať, a zvlášť za úsek z této stanice do stanice cílové. Celkové jízdné se určí jako součet jízdného za oba úseky. Projíždí-li vlaky některým traťovým úsekem dvakrát z provozních důvodů na straně dopravce, započte se tato vzdálenost pouze jednou.
10. Výše sdruženého jízdného, kdy cestující použije na části trati 1. vozovou třídu a na části trati 2. vozovou třídu, se určí tak, že k ceně jízdného pro 2. vozovou třídu za celou trať se připočte rozdíl mezi jízdným za 1. vozovou třídu a za 2. vozovou třídu pro úsek trati, ve kterém cestující použije 1. vozovou třídu.
11. Výše sdruženého jízdného, kdy cestující použije v několika nesouvislých úsecích trati 1. vozovou třídu a v několika úsecích trati 2. vozovou třídu, se určí tak, že k ceně jízdného pro 2. vozovou třídu za celou trať se připočte rozdíl mezi jízdným za 1. vozovou třídu a za 2. vozovou třídu pro součet vzdáleností všech úseků tratí, ve kterých cestující použije 1. vozovou třídu.
12. Přestoupí-li cestující do vyšší vozové třídy, zvyšuje se jízdné o rozdíl mezi jízdným obou vozových tříd za trať projetou ve vyšší vozové třídě.
13. Cestuje-li cestující do téže cílové stanice nebo do stanice v témže místě buď zcela nebo zčásti po jiné delší trati, než pro kterou jízdenka platí, zvyšuje se jízdné o rozdíl mezi cenou této jízdenky a jízdným za skutečně projetou trať z nástupní do cílové stanice v příslušné vozové třídě a druhu vlaku.

Článek 2

Rozsah a podmínky uplatňování zvláštního jízdného

1. Zvláštní jízdné se uplatňuje v dále stanoveném rozsahu a za stanovených podmínek. Způsob prokazování splnění těchto podmínek a kontroly stanoví dopravce.
2. Při jízdě do a ze zahraničí nebo na trati jiného dopravce se nárok na zvláštní jízdné přiznává do a z pohraničního bodu nebo styčného bodu jednotlivých dopravců.

3. Nárok na zvláštní jízdné lze uplatnit pouze pro jízdy ve 2. vozové třídě s výjimkou přepravy podle článku 2.1 a 2.6.

4. Nelze sdružovat několik různých druhů zvláštního jízdného pro dosažení vyššího zvýhodnění, kromě případů podle ustanovení bodu 2.3.2 a 2.3.4.

5. Cestující s nárokem na zvláštní jízdné, který nastoupí do vlaku, bez platné jízdenky, zaplatí zvláštní jízdné spolu s přířázkou podle smluvních přepravních podmínek (§36 písm a) zákona č. 266/1994 Sb., ve znění zákona č. 23/2000 Sb.).

6. Cestující, který zaplatil zvláštní jízdné a nemůže svůj nárok prokázat, zaplatí obvyčejné jízdné snížené o zvláštní jízdné.

2.1 Zvláštní jízdné pro děti

1. Cestující s platnou jízdenkou má nárok s sebou bezplatně přepravit dvě děti do 6 let (tj. do dne, který předchází dni 6. narozenin), pokud pro ně požaduje pouze jedno místo k sezení. Žádá-li cestující samostatné místo pro druhé dítě, zaplatí za ně i za každé další dítě do 6. roku zvláštní jízdné v 1. a 2. vozové třídě ve výši maximálně 50% obvyčejného jízdného. V tomto případě se zvláštní jízdné nevztahuje na ceny (příplatky) za vlaky vyšší kvality.

2. Děti od 6 do 15 let (tj. do dne, který předchází dni 15. narozenin) mají nárok na přepravu v 1. a 2. vozové třídě za zvláštní jízdné maximálně ve výši 50 % obvyčejného jízdného. Děti ve věku od 10 do 15 let prokazují svůj věk (nárok na slevu) na vyžádání dopravce průkazem, který vystaví dopravce případně jiným průkazem ověřeným razítkem vydavatele, obsahujícím fotografii aktuální podoby, jméno, příjmení a datum narození dítěte. Průkazy se mezi dopravci navzájem uznávají. Věk dítěte je možno prokázat i platným cestovním pasem. Zvláštní jízdné se nevztahuje na ceny (příplatky) uplatňované k jízdnému za použití vlaku vyšší kvality.

2.2. Zvláštní jízdné pro žáky a studenty škol (dále jen „žákovské jízdné“)

1. Nárok na žákovské jízdné mají žáci a studenti všech škol do věku 26 let (dále jen „žáci“), kteří plní povinnou školní docházku nebo se soustavně připravují na budoucí povolání ve střední, vyšší odborné, vysoké nebo speciální škole v denní nebo prezenční formě studia⁴⁾ a využívají železniční veřejnou vnitrostátní pravidelnou osobní dopravu k dojíždění z místa trvalého pobytu, případně koleje, internátu, domova mládeže, do místa sídla školy k účasti na školním vyučování nebo praktickém vyučování, praktické přípravě či praktické výuce a praxi (dále jen „praktické vyučování“).

2. Žákovské jízdné platí pro jízdu ze stanice⁵⁾ místně nebo časově nejbližší místu trvalého pobytu žáka do stanice místně nebo časově nejbližší místu sídla školy nebo její součásti či místa konání praktického vyučování a zpět. Místo trvalého pobytu se musí nacházet na území ČR. V případě přestupu, není-li možné odbavení jedním dokladem, je žák odbaven každým dopravcem zvlášť, včetně dopravců v pravidelné veřejné vnitrostátní silniční linkové osobní autobusové dopravě.

Žákovské jízdné se za výše uvedených určených podmínek poskytuje v období

školního/akademického roku vyznačeného školou na průkazu s výjimkou měsíců července a srpna. Při denním dojíždění je žakovské jízdné přiznáváno pouze v pracovní dny.

Za součást školy se pro účely tohoto výměru považuje i středisko praktického vyučování a pracoviště praktického vyučování podle zvláštního předpisu.⁴⁾

3. Prokazování nároku

K uplatnění nároku vydává dopravce průkaz pro poskytování žakovského jízdného (dále jen „žakovský průkaz“). Žakovské průkazy se mezi dopravci železniční veřejné vnitrostátní pravidelné osobní a veřejné vnitrostátní silniční linkové osobní autobusové dopravy navzájem uznávají.

Žakovský průkaz musí obsahovat jméno a příjmení žáka, datum narození, aktuální fotografii, místo trvalého pobytu žáka (včetně názvu okresu), název a místo školy, školou (razítkem a podpisem oprávněné osoby) potvrzený údaj o trvání školního/akademického roku, razítko s názvem dopravce a podpis oprávněného zaměstnance. Nevyučuje-li škola po všechny dny v týdnu, vyznačí škola tuto skutečnost na žakovském průkazu.

Žakovské jízdné se přiznává v cestovním úseku vyznačeném na žakovském průkazu na všech spojích jednotlivých dopravců. U železničních dopravců pouze ve 2. vozové třídě. Žakovské jízdné se nevztahuje na ceny (příplatky) uplatňované k jízdnému za použití vlaků vyšší kvality. Při použití 1. vozové třídy zaplatí držitel žakovského průkazu v závislosti na věku obyčejné jízdné nebo zvláštní jízdné pro děti do 15 let pro 1. vozovou třídu.

Dojíždí-li žák za účelem praktického vyučování v rámci předepsaných osnov do jiného místa než do místa sídla školy, vydá dopravce po prokázání nároku na žakovské jízdné další žakovský průkaz, ve kterém bude uvedeno a školou potvrzeno období, v němž jej žák bude používat. V případě ubytování žáka v domově mládeže, internátě nebo koleji může být vydán další žakovský průkaz na základě předložení potvrzení ubytovatele.

4. Ověřování žakovských průkazů

Řádně vyplněný a školou potvrzený žakovský průkaz předkládá žák spolu s fotografií k ověření na místech stanovených ve smluvních přepravních podmínkách vyhlášených dopravcem. Žadatel doloží pravdivost údajů uvedených v žakovském průkazu. V případě, že trvalé bydliště žadatele je jiné, než je uvedeno v jeho osobním dokladu. Ize tuto skutečnost prokázat předložením rozhodnutí soudu upravujícího poměry péče o dítě nebo jiným úředním potvrzením o skutečném bydlišti (jako je povolení k trvalému pobytu apod.)

Bližší podmínky pro uplatňování žakovského jízdného stanoví Ministerstvo dopravy v metodickém pokynu a publikuje v Přepravním a tarifním věstníku č. 29-30, ročník LXI (vydávaném Ministerstvem dopravy).

2.3. Zvláštní jízdné pro osoby těžce postižené

(držitele průkazů ZTP nebo ZTP/P) a přeprava

jejich průvodců

1. Osoby těžce postižené na zdraví, kterým byly v ČR poskytnuty výhody podle zvláštního

předpisu²⁾ a jsou držiteli průkazu ZTP nebo ZTP/P, mají nárok na přepravu ve 2. vozové třídě za zvláštní jízdné ve výši maximálně 25% obyčejného jízdného. Zvláštní jízdné se nevztahuje na ceny (příplatky) uplatňované k jízdnému za použití vlaků vyšší kvality.

2. Držitel průkazu ZTP/P má kromě nároku na zvláštní jízdné podle bodu 2.3.1 nárok i na:

- bezplatnou přepravu svého průvodce ve 2. vozové třídě
- bezplatnou přepravu invalidního vozíku
- bezplatnou přepravu dětského kočárku, je-li dítě držitelem průkazu ZTP/P.

3. Průvodcem nevidomého může být vodící pes, který se přepravuje bezplatně i v 1. vozové třídě.

4. Bezplatná přeprava průvodce nebo vodícího psa nevidomých se poskytuje i tehdy, uplatňují-li držitel průkazu ZTP/P jiné jízdné.

5. Osoba uplatňující nárok na bezplatnou přepravu jako průvodce držitele průkazu opravňujícího k výhodám III. stupně (ZTP/P) nemůže současně uplatňovat nárok na bezplatnou přepravu osoby, jejímž je průvodcem.

6. Při použití 1. vozové třídy zaplatí držitelé průkazu ZTP nebo ZTP/P obyčejné jízdné 1. vozové třídy. Průvodce držitele průkazu ZTP/P platí rozdíl mezi obyčejným jízdným 1. a 2. vozové třídy.

2.4. Zvláštní jízdné pro rodiče

k návštěvě zdravotně postižených dětí

umístěných v ústavech na území České republiky

1. Pro rodiče při jízdách k návštěvám dětí tělesně, mentálně nebo smyslově postižených nebo chronicky nemocných, trvale nebo dlouhodobě (déle než 3 měsíce) umístěných ve zdravotnických, školských, sociálních zařízeních, ústavech (dále jen „ústav“) platí ve 2. vozové třídě zvláštní jízdné ve výši 50% obyčejného jízdného s tím, že zakoupená jízdenka platí současně i pro cestu zpět, pokud je uskutečnění návštěvy potvrzeno na průkazu datem návštěvy, podpisem a razítkem ústavu. Jízda zpět musí být nastoupena nejpozději v následující den po uskutečnění návštěvy. Zvláštní jízdné se nevztahuje na ceny (příplatky) uplatňované k jízdnému za použití vlaků vyšší kvality.

2. Nárok na zvláštní jízdné se přiznává na základě průkazu, který vydává a potvrzuje ústav, ve kterém je dítě umístěno. Za škody vzniklé dopravci neoprávněným vydáním průkazu odpovídá vydávající ústav. Neprokáže-li držitel průkazu svoji totožnost zaměstnancům dopravce, považuje se průkaz za neplatný. Navštěvují-li dítě oba rodiče, musí mít každý z nich svůj průkaz.

3. Pro jednotlivé jízdy je poskytováno ve 2. vozové třídě zvláštní jízdné ve výši maximálně 25% obyčejného jízdného. Při jízdě z ústavu se poskytuje zvláštní jízdné za podmínky, že je uskutečnění návštěvy v ústavu potvrzeno na průkazu datem, podpisem a razítkem ústavu. Jízda zpět musí být nastoupena nejpozději v následující den po uskutečnění návštěvy. Zvláštní jízdné se nevztahuje na ceny (příplatky) uplatňované k jízdnému za použití vlaků vyšší kvality.

4. Zvláštní jízdné platí pro jízdu ze stanice nejbližší místu trvalého bydliště rodiče do stanice nejbližší místu ústavu a zpět do původní nástupní stanice směrem nejkratším nebo časově nejvýhodnějším.

5. Nárok na zvláštní jízdné platí pro rodiče i tehdy, jede-li s nimi dítě, k jehož návštěvě je zvláštní jízdné uplatněno.

2.5. Zvláštní jízdné pro důchodce

1. Osoby pobírající důchod starobní nebo plný invalidní a osoby starší 60 let pobírající vdovský, vdovecký důchod nebo měsíčně opakující se peněžní dávky sociální péče z důvodu sociální potřeby mají nárok na zvláštní jízdné ve 2. vozové třídě ve výši maximálně 50 % obyčejného jízdného. Zvláštní jízdné se nevztahuje na ceny (příplatky) uplatňované k jízdnému za použití vlaků vyšší kvality.

2. Dopravce stanoví lhůtu, po které důchodce pobírající plný invalidní důchod prokáže znovu nárok na zvláštní jízdné. Maximální cena prolongační známky je 20 Kč.

2.6. Přeprava představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců

1. Představitelé státní moci a některých státních orgánů a soudci, o nichž tak stanoví zvláštní předpis³⁾, mají nárok na bezplatnou přepravu v 1. a 2. vozové třídě všech vlaků osobní přepravy.

VYSVĚTLIVKY:

Pojmy:

Dopravce¹⁾	- fyzická nebo právnická osoba, která provádí přepravu osob a věcí pro cizí potřebu
Peážní přeprava	- vnitrostátní přeprava, u které část přepravní cesty vede přes území sousedního státu
Pohraniční bod	- tarifní bod na rozhraní dvou železničních správ, ležící na státní hranici
Styčný bod	- tarifní bod na rozhraní dvou tratí, obsluhovaných různými dopravci

Stanice	- stanice i zastávka v železniční veřejné vnitrostátní pravidelné osobní dopravě a veřejné vnitrostátní silniční linkové osobní autobusové dopravě ve smyslu vyhlášky č. 175/2000 Sb. , o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu
Tarifní vzdálenost	- vzdálenost rozhodná pro určení jízdného, t.j. vzdálenost vypočtená za příslušnou trať podle kilometrických údajů v jízdním řádu provozovatele dráhy
Vlak vyšší kvality	- vlak kategorie Expres, IC, EC, SC
Železniční veřejná vnitrostátní pravidelná osobní doprava	- vnitrostátní veřejná drážní osobní doprava na dráze celostátní a na dráze regionální ve smyslu vyhlášky č. 175/2000 Sb. , o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu v platném znění

Zkratky:

EC - EuroCity (vlak vyšší kvality, zařazený do mezinárodní sítě, složený z vozů 1. a 2. vozové třídy, se skupinovým řazením vozů)

IC - InterCity (vlak vyšší kvality, složený z vozů 1. a 2. vozové třídy, se skupinovým řazením vozů)

SC - SuperCity (vlak vyšší kvality s výrazně zkrácenou jízdní dobou, složený z vozů pouze 1. vozové třídy, s možností telefonního spojení a nabídkou dalších služeb)

ZTP - průkaz pro osobu zvláště těžce postiženou na zdraví

ZTP/P - průkaz pro osobu zvláště těžce postiženou na zdraví, jejíž stav vyžaduje doprovod

¹⁾ Zákon [č. 266/1994 Sb.](#), o drahách, ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Vyhláška [č. 182/1991 Sb.](#), kterou se provádí zákon o sociálním zabezpečení a zákon České národní rady o působnosti orgánů České republiky v sociálním zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů.

³⁾ Zákon [č. 236/1995 Sb.](#), o platu a dalších náležitostech spojených s výkonem funkce představitelů státní moci a některých státních orgánů a soudců, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁾ Zákon [č. 561/2004 Sb.](#), o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů

Zákon [č. 111/1998 Sb.](#), o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ [§2](#) písm. d) vyhlášky č. 175/2000 Sb., o přepravním řádu pro veřejnou drážní a silniční osobní dopravu.